

ODPRAWIAĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (4), się (1).

o oraz oba a jasne.

inf odprawiać się (2). \diamond *praes 3 sg* odprawią się (1). \diamond *praet 3 pl subst* odprawiły się (1). \diamond *con 3 pl m pers* by się odprawiali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. odprawić.

1. *Załatwiać swoją sprawę, kończyć to, co się robi [z czym] (1)* : Aby się ze krztem prętko odprawiáli/ wŹyŹthki rózem wodą krzczono kropiąc *BielKron* 381v.

2. *W funkcji strony biernej: Być załatwianym, realizowanym; odbywać się (4)* :

a. *O czynnościach o charakterze publicznym (2)* :

odprawiać się jak (1): scrutinium respectu temporis z pilnością odprawić się ma. SarnStat 625.

α. *Być rozpatrywanym, rozstrzyganym (1)* :

Fraza: »akcyje się odprawiąły« (1): ze actye zaniego zaczęte az się na onych sądziech Vltimé Instantie odprawiąły. ActReg 22.

b. *O czynnościach kultowych (2)* : gdyż tedy ma być czas nieiáki/ ktoregoby się rzeczy Boskie odprawić miały *KuczbaKat* 295.

odprawiać się jak (1): Száfunek też Páńfkich Swiátóci/ ták się odpráwia niedbále KarnNap A2v.

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.